

Správa trénera a kouča reprezentácie žien na rok 2016

Príprava na ME:

Ženskému reprezentačnému tímu na rok 2016 (ďalej „tím“) som sa začal venovať na konci mája 2016/začiatku júna 2016. Po dohode s tímom sme sa dohodli na 2 tréningoch týždenne. Tréningy mali minimálne dve hodiny, počas nich tím vykonával rôzne cvičenia na zlepšenie hrania na donné, lepšiu orientáciu na ihrisku, prispôsobovanie hodu terénu a prekážkam na ňom, streľbe, hádzaniu košónu, správaniu na ihrisku atď. Keďže do začiatku ME žien ostávali cca 3 mesiace, nevenovali sme sa držaniu gule, technike hodu ani prípadným úpravám techniky. Venovali sme sa však zväčšeniu rozsahu hodov (krátke donné, dlhšie donné, šúľanie) a hodmi mimo komfort hráčok (napr. praváčky hody doľava, ľaváčky hody doprava, alebo veľmi vysokým hodom). Tréningy pozostávali z dvoch alebo troch častí: cvičenia, hra/simulácie, rozbor/pohovor/organizačné záležitosti. Ako sa približovali ME, prvá časť išla do úzadia, viac sme hrali zápasy. Cvičenia pochádzali z tréningových materiálov niekoľkých federácií, ktoré majú vypracovanú metodiku petangových tréningov a ktoré ju aspoň čiastočne zverejňujú (federácie Francúzska, Nemecka, Nového Zélandu), pričom niektoré cvičenia sme upravovali alebo ich viacnásobne opakovali, ak ich úspešné zvládnutie bolo nad sily tímu, niekedy sme museli znížiť limit na úspešné zvládnutie cvičenia, častokrát však tím cvičenia zvládol s veľkou rezervou. Viaceré cvičenia by si po čase vyžadovali opakovanie, no keďže k dispozícii boli iba 3 mesiace, tak sme mnohé cvičenia robili iba počas jedného tréningu. Na tréningu sa zúčastňovali minimálne tri hráčky z tímu, najvyššiu účasť na tréningoch mali Mária Šimková a Katarína Gajdošová. Počas letných prázdnin viackrát absentovala Katarína Krajčovičová kvôli rodine. Niekedy sa k tréningom pridal Gabo Mészáros, zápasy hrali aj Michal Stano a Martin Lampert.

Počas leta sa tím zlepšoval, aj keď bolo vidieť, že na pravidelné tréningy nie je zvyknutý a niekedy bolo pre ťažšie udržať koncentráciu a maximálnu snahu o čo najlepší výkon počas celého tréningu. Tréningy sa uskutočňovali na Rančíku, kde bol väčší pokoj než na Národnom guľodróme. Niekedy sa ale tréningy konali tam a boli sme aj na ihriskách na Železnej studienke. Spočiatku sa hráčky zúčastňovali aj na stredňajších petangových promoakciách na guľodróme

Kvôli absencii dvoch hráčok sa nesplnil môj plán, aby reprezentačný tím hral na kvalitne obsadenom turnaji „O pohár mesta Brna“ týždeň pred ME. Katarínu Gajdošovú a Máriu Šimkovú som preto na turnaji doplnil ja. Na turnaji sme počas päťkolového švajčiara získali 3 výhry, ale bucholzové body sme nemali vysoké, takže sme podobne ako ďalšie slovenské tímy neskončili v postupovej šestnástke. Tím hral dobre, či už išlo o plas alebo streľbu. Posledný mesiac pred ME som sa okrem tímových tréningov individuálne venoval streľbe Kataríny Gajdošovej, a táto si postupne viacnásobne výrazne vylepšila osobný rekord na ateliéroch a výborne jej išla aj streľba na dlhé vzdialenosti.

ME:

Tím reprezentoval Slovensko poprvýkrát a tlak na solídne umiestnenie bol o to väčší, že išlo o historicky prvé ME u nás na Slovensku. Počas turnaja nám, žiaľ, takmer stále zlyhávala streľba, čo je na takomto fóre veľký handicap. Aj veľmi priemerný strelecký výkon by náš tím dostal v tabuľke oveľa vyššie, pretože na plase sme hrali veľmi uspokojivo a spoľahlivo, pričom chcem spomenúť najmä Máriu Šimkovú, ktorá v pozícii účka podávala veľmi kvalitné plasérske výkony

a podľa mňa ako jediná hrala na šampionáte lepšie ako bol štandard hráčov na tréningoch/turnajoch pred šampionátom. Vyhrali sme všetky zápasy, v ktorých sa nám aspoň i istých momentoch darila strelba. No bez strelby sa vyhráva veľmi ťažko. Na plase určite nesklamali ani ďalšie tri hráčky. V jednom z kľúčových momentov turnaja (zápas proti Slovinsku) som hráčkam tímu „naordinoval“ hrať v pozíciách, na ktorých hrať neočakávali a zrejme kvôli tomu, že som im tento krok neoznámil dostatočne skoro a nedostatočne som im nevysvetlil môj zámer, nedokázali sa výmene pozícií prispôbiť. Vymenili sa naspäť do obvyklej formácie, čo však vyústilo v rýchlu prehru, pretože to bolo presne to, čomu som sa chcel vyhnúť – prispôsobeniu sa rozostaveniu slovinskému tímu. Všetci sme dúfali a snažili sa o postup do najlepšej 16 na ME, no 2 výhry a 3 prehry nás posunuli do Pohára národov. Cieľ v ňom bol jasný: hrať ešte aj v nedeľu, čo znamenalo postúpiť zo sobotňajšej skupiny. Po veľkých bojoch a nervoch sa to podarilo a tím postúpil do osmičky najlepších. Na druhý deň ráno sa už prejavila fyzická a psychická vyčerpanosť, prišiel najhorší zápas tímu na ME a prehra s hrateľným Škótskom, z čoho sme boli všetci veľmi smutní. Celkové umiestnenie Slovenska: 23. miesto z 32 tímov, resp. delené 5. miesto v Pohári národov spolu s Ruskom, Tureckom a Bulharskom. Z 9 zápasov na ME malo Slovensko bilanciu 4 výhry a 5 prehier. Konkrétne výsledky sú na stránke:

http://www.cep-petanque.com/womentrip_pdf/Women2016-Results.pdf.

Pod'akovanie:

Chcem poďakovať Katke Gajdošovej, Ivici Kadlečíkovej, Katke Krajčovičovej a Márii Šimkovej za reprezentáciu Slovenska na ME. Tiež im chcem poďakovať za to, že si ma vybrali ako trénera a kouča. Ďakujem im za účasť na tréningoch a za to, že mali trpezlivosť a vydržali so mnou aj vtedy, keď som na ne bol prísny a nepríjemný. Ďakujem manažérovi Gabovi Mészárošovi, Matovi, Stanymu. Špeciálne poďakovanie Dušanovi, že sa dievčatám občas venoval a počas šampionátu tím hecoval doslova do odpadnutia. Ďakujem/d'akujeme tiež všetkým, ktorí nejakou mierou prispeli k organizácii ME žien v Bratislave a veľká vďaka všetkým, ktorí v hale povzbudzovali a tleskali :-)

Pár zádrhel'ov:

Počas prípravy na ME sa objavili isté mrzutosti kvôli neobjasneným vzťahom reprezentačný tím versus SFP (resp. prezident) versus organizátori ME. Nikto nevysvetlil tímu, prečo má mať na dresoch 9 sponzorov šampionátu. A nešlo iba o to, že pravidlá ME povoľujú na drese iba tri logá. Nikto nevysvetlil tímu, prečo sa musí zúčastňovať na promoakciách a dávať rozhovory a koľkokrát tak musí urobiť a či musí tím skákať tak, ako povie novinár. Môžeme sa teraz už len pousmiať pri spomienkach, že sa prerušil tréning, hráčky odišli, urobili rozhovor a po dvoch hodinách sa vrátili na tréning, alebo že sa viacerými e-mailami s organizátormi riešilo umiestnenie mien sponzorov šampionátu na dresoch reprezentácie a reprezentácia musela komusi viackrát vysvetľovať, že toľko textu na ženskej hrudi naozaj nie je dobrý nápad. Musím konštatovať, že pre tím by bolo lepšie, ak by si zabezpečoval dresy sám, tak, ako to bývalo v minulosti. A takmer k tomu došlo aj tento rok. Ak SFP bude v budúcnosti organizovať šampionát, bolo by vhodné, ak by existoval dokument, ktorý špecifikuje práva a povinnosti organizátora šampionátu, SFP a reprezentačného tímu. Trošku trápne tiež vyznelo, že z najvyšších miest SFP prišli námietky k manažérovi, ktorého si tím vybral, že vraj neovláda cudzí jazyk. Cudzí jazyk je samozrejme potrebný, ale pri šampionátoch, ktoré sa konajú v zahraničí, kedy musí manažér riešiť ubytovanie, stravu, dopravu atď s miestnymi firmami/organizátormi... Gabo nakoniec pri tíme bol a pomohol nám.

Záver:

Slovensko v porovnaní s ostatnými krajinami Centropu Cupu nedopadlo dobre (napokon, dobre nedopadlo ani na samotných turnajoch Centropu Cup) – teda v porovnaní s tými krajinami, ktoré majú väčšiu petangovú tradíciu, s krajinami, v ktorých existujú tréningové štruktúry už na klubovej úrovni, či s krajinou, ktorá do svojej reprezentácie naláka špičkovú hráčku inej národnosti. Ak sa pozrieme na výsledky Slovenska v tomto roku, ME žien 23. z 32 tímov, ME veteránov 18. z 28 tímov bez účasti Francúzska, Belgicka a Talianska (ale ešte raz gratulujem veteránom k peknému úspechu v Pohári národov), ME Espoirs muži 15. zo 16 tímov, MS mužov 43. zo 48 tímov, ME juniorov 18. z 21 tímov, Európska liga klubov: posledné, 7. miesto v jednej zo štyroch kvalifikačných skupín), je zrejmé, že slovenskému tímu sa niekedy podarí postúpiť do najlepšej 16-tky či získať medailu v Pohári národov, no nejde o žiadne pravidlo ani o trend. Na Slovensku sa aj na úrovni Prezídia SFP príliš venujeme systémom hrania, organizácii turnajov a líg či rebríčkam, no Trénersko-metodická komisia SFP, ktorá existuje roky, nerobí to, čo má v názve - v podstate sa venuje iba rozhodcom a čiastočne asi mládežníckemu kempu, ktorý ale vzhľadom na prostriedky doň vložené neprináša adekvátne výsledky, naši mladí hráči (juniori, espoirs) dokonca dosahujú na šampionátoch horšie výsledky ako dospelí. Som presvedčený, že lepšie výsledky na šampionátoch je možné postupne dosiahnuť iba tak, ak hráči a tímy, ktoré chcú uspieť, budú trénovať dlhodobo. No na to by okrem hráčov bolo potrebné aj to, aby kluby SFP fungovali tak, ako fungujú „normálne“ športové kluby, čiže tak, že v každom klube bude tréner.

Michal Dzúrik, december 2016